

[Accueil](#)
[Revenir à l'accueil](#)
[Collection Boite_039 | Freud. Sexualité. Folie. \(Cours de Vincennes\). Item Claude Lacroix. Theologia Moralis I \[illisible\] Concupiscentia. \[photocopie\]](#)

Claude Lacroix. Theologia Moralis I [illisible] Concupiscentia. [photocopie]

Auteur : Foucault, Michel

Présentation de la fiche

Coteb039_f0512

Source Boite_039 | Freud. Sexualité. Folie. (Cours de Vincennes).

Langue Français

Type Fiche Lecture

Références bibliographiques [Lacroix, Theologia moralis](#)

Référentiel BNF <https://data.bnf.fr/ark:/12148/cb30710757p>

Relation Numérisation d'un manuscrit original consultable à la BnF, département des Manuscrits, cote NAF 28730

Références éditoriales

Éditeur équipe FFL (projet ANR *Fiches de lecture de Michel Foucault*) ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle).

Droits

- Image : Avec l'autorisation des ayants droit de Michel Foucault. Tous droits réservés pour la réutilisation des images.
- Notice : équipe FFL ; projet EMAN (Thalim, CNRS-ENS-Sorbonne nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR).

Notice créée par [équipe FFL](#) Notice créée le 02/10/2019 Dernière modification le 23/04/2021

Données de data.bnf.fr

AUTEUR : Lacroix, Claude (1652-04-07 -- 1652-04-07)

TITRE Theologia moralis, antehac ex probatis auctoribus breviter concinnata a R. P. Herm. Busenbaum, nunc pluribus partibus aucta a R. P. Claudio La Croix,... Editio altera... - Index locupletissimus resolutionum omnium quae continentur tam in "Medulla" R. P. Hermanni Busenbaum,... quam in omnibus ad illam a... P. Claudio La Croix,... factis additamentis secundum ordinem alphabeti digestus a R. P. Leonardo Colendall,...

LIEU DE
PUBLICATION Coloniae Agrippinae

DATE 1716/1720

EDITEUR Coloniae Agrippinae : apud S. Noethen , 1716-1720

»dum totam suam malitiam; aut etiam de desiderio officiari, quod fertur in opus exterrum secundum se, & ut est à parte rei, ac proinde est ejusdem cum illo species, ideoque ejus circumstantia semper fata tendunt sunt. V. Auct. citr.

» Resp. II. Si quis sine causa & necessitate actionem exercet, ex qua intelligit delectationem carnis naturaliter orituram, (v.g. ex curiositate legit, vel audit turpia) tamen sine directa intentione; & sine periculo confessus, peccat venialiter; si vero justam causam habeat, nihil peccat. Vid. supra lib. 6. pr. l. 3. t. 4. c. 2. d. 4.

» Queres. An voluntas delectationem carnalem politivè réprimere teneatur.

» Rep. Si voluntas plenè eam advertens negativè & permissivè se habeat, ita ut nec approbet, nec repellat, dummodo id non permitat ex ipsis delectationis complacientia, nec periculum si interioris confessus, probabile est, quod docet Caj. Sanch. n. 43. moral. c. 12. non peccare mortaliter, tum quia non consentit in delectationem; tum qui mortaliter est impossibile omnes illos motus evitare; tum quia ex iusta causa illos licet permettere, etiam secundum adversarios.

» Resp. III. In praxi tamen verius videtur, quod docent V. & q. Azor. Lef. Sec. l. 1. t. 2. c. 5. q. 5. sine iusta causa eis non resistere, esse mortale, quia sive semper voluntas ei exposta pericula confessus; & contrarium credere, est nimia sui confidentia & presumptio. Moderate Laym. utramque sententiam probabilem fatetur, & ait, delectationem vivendi mortalem, nisi saltem auctum simplicijs disciplinaria circa illam elicias; et si efficaciter animum ad alia divertere negligas, cum facilis possis, & spes te tali modo posse depellere. V. Laym. n. 1. t. 3. c. 6.

ADDENDA.

77. Quid præterea noſandum sit circa delectationem morofam. R. seqq.

§. 1. Delectatio morofa secundum dicta l. 3. p. 1. n. 889. est gaudium quoddam seu complacentia, quia quis habet in aliquo obiecto, quod facere non vult, nec vult à quoquam fieri, attamen fibi in illo complacet: Et secundum Orido de pecc. controv. 4. n. 5. dicitur delectatio, quasi à dilatarione cordis, secundum illud Iste 6. Videbis & afflues, & mirabitur & dilatabitur cor tuum. Etiam dicitur levitia, quia affert quandam quasi latitudinem cordis, uti notat Alb. M. De moribus animal. l. 1. c. 1. Potest autem delectatio morofa esse bona vel mala, prout obiectum illius est bonum vel malum, usus tamen nunc obtinuit, ut sumatur pro delectatione mala. Item potest esse, vel de obiecto turpi, quale est fornicatio, vel de obiecto non turpi attamen malo, vel intrinsecè ratione prohibitorum, ut est commissio carnium die Veneris. Quod autem dicatur de delectatione morofa circa obiectum malum, idem cum proportione intelligi debet de tristitia morofa circa obiectum bonum, ut si quis tristetur de gloria Dei, de bono proximi, de actu bono posito & se vel alio. Cur autem talis delectatio appelletur morofa, distilum est l. 3. p. 1. n. 889.

§. 2. Bene distinguenda sunt hæc, delectatio de malo, delectatio de cogitatione malorum; delectatio de cogitatione mala, delectatio de modo, quo fit malum. Delectatio de malo vel de cogitatione mala, semper est mala, quia est de obiecto malo. Delectatio de cogitatione mali potest esse bona, sic enim Deus complacer fibi in cogitationibus peccatorum, & potest quia delectari aspectu artificiosæ picturæ,

quamvis res picta displiceat. Idem est de delectatione circa modum, quo fit malum, ut si delecter de modo, quo aliis nasci pronus cecidit in lutum, quo ebrius tremulè incedit, quo mulieres rixantes se mutuò impetrunt; haec enim delectationes, per se loquendo, non sunt peccata, utrum communii Sanc. de pecc. d. 5. l. 5. a. 7. Sanch. in Dec. l. 1. c. 2. n. 4. Ovid. n. 43., qui tendunt in circumstantiam vel modum ab obiecto malo distinctum, & de se non malum. Quod si circumstantia vel modus de se esset malus, idem dicendum foret de delectatione circa hæc, quod dicitur de delectatione circa obiectum malum: Signum autem, quod quis delectetur re cogitat & non solè cogitatione rei, vel modo, quo fit, est hoc imprimis, si delectetur, & nihil cogitet de cogitatione sua vel de modo, quo res sit; si enim esset de his delectatio, deberet esse horum cognitionis, cum voluntas non feratur in incognitum. Deinde si non delectetur simili cogitatione, vel simili modo occurrente circa res bona, v.g. si plus delectetur arguto dicto vel facto, quando pro obiecto habent aliquid turpe, quam quando habent aliquid honestum, manifestum signum est delectationem tunc ferri, non in sola cognitionem aut modum, sed etiam versari circa obiectum cogitatum. Præterea si quis libenter loquatur de obiectis ejusmodi, vel libenter studeat aut speculetur circa illa, quam alias vel illa, que audit, legit, videt, interpretetur in ordine ad ita, signum est, quod pronus sit ad defectiones circa talia obiecta, unde in dubio, an talis homo delectetur etiam de obiecto, an de sola cognitione delectetur etiam de obiecto.

§. 3. Si delectatio de obiecto malo directè tendat 79. in ipsam malitiam, v.g. si quis delectetur damno proximi, quia damnum ipsius est; commissione carnis, quia est prohibita; furto, quia est offenditum Dei, clarum est semper esse peccatum, ut omnes tenent cum Arr. de pecc. d. 47. n. 2., quia talis virtuteliter habet voluntatem efficacem, quia vult malitiam obiectivam, non quod cam intendat proper se ipsam, nemo enim vult malum ut malum, sed sub aliqua ratione boni; atamen fertur in malitiam veluti obiectum materiale intentum, ergo in actu refundit malitia formalis, respondens malitia obiectiva gravi vel levi, in quam tendit actus; immo cum tali actu aderit odium proximi vel Dei, aut etiam communiter contemptus legis, & licet mortale, secundum dicenda n. 242., quamvis forte sit de obiecto secundum se non graviter malo.

§. 4. Si malitia per cognitionem possit separari & 80. re ipsa separatur ab obiecto, tuncque delectatio fertur in aliquod bonum physicum, quod est in obiecto; per se loquendo, non erit peccatum, ut si quis delectetur ei carnium die Veneris, cognoscendo veluti non prohibitum; ratio est, quia delectatio non fertur in obiectum, prout à parte rei est, sed prout apprehenditur, ergo si fertur in obiectum exercitè & efficaciter praecipuum à malitia obiectiva, nulla malitia formalis poterit inde refundi in actu, Sanch. n. 10.; quod magis declarabitur n. 85., nam talis delectatio fertur in obiectum, virtualiter sub conditione, si non sit malum, qualiter concipi potest in plerique materialis, exceptis illis de quibus n. 87.

Obj. Desiderium obiecti mali, v.g. carnium die Veneris, est peccatum, quamvis aliquis veller praesindere à prohibitione, & optaret abesse omnem malitiam obiectivam, ergo etiam delectatio sic erit mala. R. n. conseq. Desiderium est actus efficax, qui fertur in obiectum, prout à parte rei ponitur cum sua malitia, v.g. qui desiderat comedere carnes die Veneris, quod cognoscit esse prohibitum, vult

000 4

come-

BnF
MSS

